

Full diocesà

12 d'octubre del 2025

p4 i p5 —La diòcesi pelegrina als peus de la Moreneta

p6 i p7 —Actualitat del Mil·lenari de Montserrat

La Mare de Déu del Pilar

Avui, 12 d'octubre, se celebra la festa de la Mare de Déu del Pilar. La tradició de la vinguda de la Verge Maria a Saragossa en carn mortal és el nucli de la devoció al Pilar. Segons aquesta antiga i piadosa narració, l'apòstol Jaume el Major predicava a Cesaraugusta, l'actual Saragossa, desanimat per la fredor del poble. Llavors Maria, encara viva a Jerusalem, se li aparegué per confortar-lo i encoratjar-lo i li lliurà una columna de jaspi —el Pilar— com a signe de fortalesa en la fe i li demanà que hi bastís un temple. L'esdeveniment hauria tingut lloc la matinada del 2 de gener de l'any 40.

Més enllà del seu valor històric, la tradició expressa la fe i la pietat del poble cristià, que hi veu un misteri que transcendeix la raó i connecta amb la memòria dels avantpassats. Els aragonesos repeteixen encara avui amb emoció: «Bendita y alabada sea la hora en que María Santísima vino en carne mortal a Zaragoza.»

El temple actual, barroc, és fruit d'una llarga història: d'una petita capella del segle I —potser el primer santuari marià del cristianisme— a successives construccions visigòtiques, gòtiques i barroques. El papa Joan Pau II va venerar la imatge del Pilar en dues visites, els anys 1982 i 1984. A la nostra diòcesi, la Mare de Déu del Pilar rep especial veneració a la catedral de Vic, on té un altar dedicat; a la Seu de Manresa, on té un altar i una confraria de devots, i a Igualada, on aquesta advocació és la patrona del barri de la Font Vella, a redós de la basílica de Santa Maria.

«Només aquest estranger ha tornat per donar glòria a Déu?»

Diumenge XXVIII durant l'any / Cicle C

Lectura del segon llibre dels Reis

En aquells dies, Naaman de Síria baixà al Jordà i s'hi banyà set vegades, com li havia dit Eliseu, l'home de Déu. La pell se li tornà com la d'una criatura i quedà pur de lepra. Llavors se'n tornà amb tot el seu seguici cap a l'home de Déu, entrà a casa d'ell i, dret al seu davant, li digué: «Ara sé ben bé que, fora d'Israel, no hi ha cap altre Déu enlloc més de la terra. Per favor, accepta un present del teu servidor.» Eliseu li digué: «No acceptaré res. T'ho juro per la vida del Senyor, davant del qual estic sempre, a punt per servir-lo.» Naaman insistia que admetés el present, però Eliseu s'hi negà. Llavors Naaman digué: «¿Permits que el teu servidor carregui dues mules de terra d'aquest país? És que d'ara endavant el teu servidor no oferirà cap holocaust ni cap altra víctima a altres déus, sinó només al Senyor.»
(5,14-17)

Salm responsorial

El Senyor ha revelat la seva ajuda, i els pobles contemplen la salvació.
[97]

Lectura de la segona carta de sant Pau a Timoteu

Estimat, pensa que Jesucrist, del llinatge de David, ha resuscitat d'entre els morts. Aquesta és la bona nova que jo predico, i per això he de sofrir fins trobar-me empresonat com si fos un malfactor. Però les presons no poden encadenar la paraula de Déu. Jo ho suporto tot per amor dels elegits, perquè ells també aconseguixin la salvació i la glòria eterna que Déu ens dóna en Jesucrist. Això que diem és ben cert: Si morim amb ell, també viurem amb ell; si som constants en les proves, també regnarem amb ell; si el neguem, ell també ens negarà; però, com que no pot negar-se ell mateix, ell continua fidel si nosaltres no li som fidels.
(2,8-13)

Lectura de l'evangelí segons sant Lluc

Un dia, Jesús, tot anant a Jerusalem, passava entre Samària i Galilea. Al moment que entrava en un poblet li sortiren deu leprosos, que s'aturaren un tros lluny i cridaren: «Jesús, mestre, apiadeu-vos de nosaltres!» En veure'ls

Jesús els digué: «Aneu a presentar-vos als sacerdots.» Mentre hi anaven, quedaren purs de la lepra. Un d'ells, quan s'adonà que estava bo, tornà enrere donant glòria a Déu amb grans crits, es prosternà als peus de Jesús amb el front fins a terra i li donava gràcies. Era un samarità. Jesús digué: «No eren deu els qui han estat purificats? On són els altres nou? Només aquest estranger ha tornat per donar glòria a Déu?» Llavors li digué: «Aixeca't i vés-te'n. La teva fe t'ha salvat.»
(17,11-19)

«Si som constants en les proves, també regnarem amb ell; si el neguem, ell també ens negarà; però, com que no pot negar-se ell mateix, ell continua fidel si nosaltres no li som fidels»

Amb fe i gratitud celebren la salvació

Andrey Castrillón, prev.

Jesús ja és en el tram final del seu viatge cap a Jerusalem. L'evangelista ens mostra escenes carregades de sentit, petites finestres que ens ajuden a veure què significa seguir-lo de debò. En aquests diumenges, el fil conductor és l'oració: avui se'ns parla de l'acció de gràcies, diumenge vinent de la perseverança, i l'altre, de la humilitat de cor. Tres maneres d'entrar en relació amb Déu que neixen de l'experiència viva amb Jesús.

L'escena d'aquest diumenge és senzilla però punyent. Jesús concedeix la guarició d'uns homes que patien malaltia, rebuig i discriminació. Nou d'ells continuen caminant, satisfets de la salut recobrada, com si fos un mèrit i no pas un do rebut. Però el desè, un samarità, s'atura i desfà el camí. Entén que la seva vida ja no és la mateixa i reconeix en Jesús la font d'aquesta dignitat recuperada. El seu agraïment es fa pregària, adoració i confessió de fe. Per això rep la paraula decisiva: «La teva fe t'ha salvat.»

Aquest evangeli ens interpel·la a mirar més endins. També nosaltres arrosseguem lepres espirituals: pors, febleses, pecats que ens fan viure distanciat i aïllat. I també som capaços de crear lepres als altres quan els tanquem a fora, quan els marquem amb la indiferència o amb el menyspreu. Per tot això, Jesús passa pels nostres camins i ens obre la porta d'una vida nova.

Lavors, no ens hem de conformar amb rebre favors com si fos un dret nostre. Més aviat, hem de tornar enrere, com el samarità, i posar-nos als peus del Senyor amb un cor agraït. Així la nostra fe serà pregària viva, i la pregària ens portarà a descobrir que en Jesús trobem la veritable salvació.

La imatge

Jesús havia curat deu leprosos; tot seguit apleixen el manament de Jesús: «Aneu a presentar-vos als sacerdots.»

Només un, i estranger, va tornar enrere a donar gràcies. Jesús el lloà i li digué: «Aixeca't i ves-te'n. La teva fe t'ha salvat.» Es referia, no tan sols a la guarició corporal, sinó al fet d'haver copsat l'amor de Déu manifestat als pobres; per això l'hem de glorificar.

Deu leprosos (2002). James Christensen

Agenda

Lit. hores: Setmana IV

13 dilluns

— Sant Eduard, rei
— Sts. Gener, Marçal i Florenci, mrs.
Manuel Borràs de Tarragona, bisbe mr.
Rm 1,1-7 / Salm 97 / Lc 11,29-32

14 dimarts

— Sant Calixt I, papa
— Sant Evarist, mr.
— Santa Fortunata, vg. mr.
Rm 1,16-25 / Salm 18 / Lc 11,37-41

15 dimecres

— Sta. Teresa de Jesús, carmelita i dra.
Sir 15,1-6 / Salm 88 / Mt 11,25-30

16 dijous

— Sant Galderic, agricultor
— Santa Margarita M. Alacoque, rel. salesa
Beatra Petra de Sant Josep de la Montanya
Rm 3,21-30 / Salm 129 / Lc 11,47-54

17 divendres

— Sant Ignasi d'Antioquia, bisbe
Rm 4,1-8 / Salm 31 / Lc 12,1-7

18 dissabte

— Sant Lluç, evangelista
2Tm 4,10-17b / Salm 144 / Lc 10,1-9

19 diumenge XXIX durant l'any / Cicle C

Jornada i col·lecta de la Jornada Mundial per les Missions (Domund)
— Sant Pau de la Creu, fund
— Santa Laura, vídua
— Sant Pere d'Alcàntara, framenor
Ex 17,8-13 / Salm 120 / 2Tm 3,14-4,2 / Lc 18,1-8

Hem vingut a la casa de la Mare per renovar la nostra fe

430 diocesans participen en el romiatge a Montserrat amb motiu del Mil·lenari

El dissabte 4 d'octubre, 430 fidels de la nostra diòcesi van pujar a Montserrat per participar en el romiatge diocesà organitzat amb motiu del Mil·lenari del monestir. Va ser una jornada viscuda amb esperit de fe, germanor i agraïment a la Mare de Déu.

El moment central del dia fou la missa conventual a la basílica de Santa Maria, presidida pel nostre bisbe Romà. Tot i l'absència del pare abat, que es trobava a Roma, la celebració va ser intensa i molt participada, i permeté a tots els presents unir-se en pregària per l'Església i pel monestir en aquest any tan significatiu.

Després de l'eucaristia els pelegrins van compartir un dinar fraternal, un temps de trobada i convivència que

va fer evident la bellesa de la comunió diocesana. A continuació es feu la fotografia de grup a la plaça, símbol de la unitat i l'alegria compartida.

La jornada es va cloure amb un comiat a la Moreneta al peu del cambril. En aquest moment pregon i emotiu, el bisbe Romà formulà unes paraules d'introducció, seguides de la pregària de la «Visita espiritual a la Mare de Déu de Montserrat» i de diversos cants marians entonats amb devoció per tots els participants. Finalment, el bisbe va oferir unes paraules de cloenda, agraint la participació i animant a continuar caminant plegats com a Església diocesana.

Amb aquest pelegrinatge la nostra diòcesi s'ha unit a la gran acció de

gràcies que enguany s'eleva des de Montserrat per aquests mil anys de presència benedictina i de pregària al cor del nostre poble.

Síntesi de l'homilia episcopal

En la seva homilia, el bisbe Romà va convidar els pelegrins a viure amb profund agraïment aquesta jornada de gràcia als peus de la Mare de Déu de Montserrat, coincidint amb el Mil·lenari del monestir benedictí. «Hem pujat com a romeus a la muntanya santa per celebrar la fe en la casa de la Mare, que és sempre casa de tots els germans», va dir en iniciar la seva reflexió.

El bisbe va recordar els milers d'anys d'història de Montserrat, fundada l'any 1025 per l'abat Oliba, també bisbe de Vic, fet que —va remarcar— «ens fa sentir

especialment units a aquesta celebració». Va subratllar que, al llarg d'aquest mil·lenni, el monestir ha estat fogar de fe, pregària i cultura i que la diòcesi de Vic no podia faltar en aquesta acció de gràcies a Déu.

A partir de l'evangeli proclamat, el prelat va destacar la joia de Jesús pels senzills, aquells que acullen la Bona Nova amb cor obert. «Només els qui tenen mirada de nen i cor de pobre –va dir– poden reconèixer l'amor gratuït de Déu.» En aquest sentit, va encoratjar els fidels a mantenir viva la fe enmig d'una societat on molts l'han abandonada, recordant les paraules de sant Joan: «La nostra fe és la victòria que ja ha vençut el món» (1Jn 5,4).

El bisbe va insistir que Maria ens acompanya com a mare i mestra, com ho feu a Canà i al Calvari, i ens repeteix encara avui: «Feu tot el que ell us digui.» «Acol·lim Maria en el nostre cor –va afegir– i escoltem el seu Fill per ser deixebles més fidels.»

Fent referència al carisma benedictí, va recordar que la fe ha estat el fonament de la vida monàstica durant aquests mil anys. *L'ora et labora*, viscut amb esperit de comunitat i llibertat interior, és –va dir– «un testimoni viu de fidelitat a Déu enmig del món».

Mons. Romà Casanova també va fer dues evocacions especials: la Jornada Mundial del Migrant i Refugiat, recordant que «els migrants són signe d'esperança i una benedicció per a les nostres comunitats», i la memòria de sant Francesc d'Assís, «el germà universal», de qui va demanar la intercessió «perquè siguem artesans de pau desarmats i desarmants, com Jesús ens ensenya».

La seva homilia es va concloure amb una mirada confiada a la Moreneta, desitjant que «guiï els nostres passos cap al cel» i ens ajudi a estimar la nostra terra «sabent que la nostra pàtria definitiva és el cel».

Diumenge vinent, Domund 2025

Missioners d'esperança entre els pobles

Diumenge vinent l'Església celebra el DOMUND, la Jornada Mundial de les Missions, organitzada per les Obres Missionals Pontificies (OMP). És el dia en què, d'una manera especial, l'Església universal prega pels missioners i col·labora amb les missions. Se celebra arreu del món el penúltim diumenge d'octubre, el «mes de les missions». Enguany el lema escollit per a la jornada és «Missioners d'esperança entre els pobles».

És un lema que prové del missatge del papa Francesc per a aquest dia. Es recorda cada cristià, i a l'Església com a comunitat de batejats, la seva vocació fonamental de ser missatgers i constructors d'esperança. Aquesta vocació necessita el suport de la resta de l'Església. Com? Hi ha tres formes de cooperació missionera: personal, espiritual i econòmica. No es tracta solament de col·laborar amb la missió, sinó de participar-hi.

La col·lecta de l'any passat a la nostra diòcesi, dedicada a les missions, va pujar a 22.547,01 euros.

Montserrat acollirà la gran trobada Mil·lenari Jove

Amb motiu del Mil·lenari de Montserrat, dissabte vinent, 25 d'octubre, se celebrarà al monestir una gran trobada juvenil sota el nom de Mil·lenari Jove. Aquest esdeveniment vol ser un punt de trobada espiritual i comunitari per a joves de totes les diòcesis amb seu a Catalunya, a fi de viure i celebrar la fides de l'alegria, la comunió i el compromís.

L'acte central de la jornada serà l'eucaristia, a dos quarts d'una del migdia, celebrada per tots els bisbes de Catalunya, després d'un matí d'acolliment, animació musical i espais de reconciliació i confessió. Els joves també podran fer la visita a la Mare de Déu de Montserrat en grups programats i compartir un temps de convivència i germanor durant el dinar i estones de lleure.

Bisbat de Solsona

S'anirà a Montserrat amb cotxes particulars, i a la tarda es visitarà la Cova. Més informació al tel. 680 968 737.

Bisbat de Vic

Els pelegrins poden pujar al monestir caminant des de Collbató. Hi haurà autocars d'anada i tornada amb sortida des de Ripoll, Manlleu, Vic, Manresa i Igualada. El preu de l'autocar és de 10€. Més informació al tel. 621 140 086.

Per a participar en qualsevol modalitat

Cal inscriure's a la web: millenarijove.cat (a la pestanya de la diòcesi corresponent).

Declaració de la Comissió Permanent de la CEE per la pau

Units al papa Lleó XIV, a les víctimes de la violència i a tants homes i dones de bona voluntat, clamem per la pau a Gaza, així com a Ucraïna, el Sudan, Myanmar, la regió del Sahel, Haití, Nigèria i altres països i zones del món que es troben en guerra. És urgent, com a creients, continuar pregant i, com a ciutadans, mantenir una posició moral i política que s'uneixi a la paraula del mateix Déu per cridar: no mataràs!

Cap fi no justifica mai l'ús de mitjans perversos com el terrorisme de Hamàs o la massacre, resposta desproporciona-

da i inhumana, amb què el Govern d'Israel està sotmetent la població civil de Gaza pels crims execrables comesos el 7 d'octubre. És imprescindible aturar la guerra, alliberar els ostatges, condemnar el terrorisme i construir relacions entre les persones i els pobles des del respecte a la dignitat sagrada de la vida humana, la legalitat internacional i la recerca del bé comú. Benvingudes siguin totes les iniciatives que treballin per la pau.

Davant de tant sofriment provocat injustament, no podem restar indiferents.

El Mil·lenari de Montserrat a Roma

Redacció

El president de la Generalitat, Salvador Illa, va ser rebut en audiència privada pel papa Lleó XIV al Vaticà, convertint-se en el primer polític espanyol que es reunia amb el nou pontífex.

Acompanyat de María Isabel Celaá i Ramon Espadaler, va convidar el Sant Pare a la inauguració de la Torre de Jesucrist de la Sagrada Família el juny del 2026, coincidint amb el centenari de Gaudí. Illa va expressar la seva preocupació pels conflictes internacionals, defensà l'humanisme cristià i destacà el valor espiritual de Montserrat.

També va oferir al Papa diversos regals representatius de Catalunya. La visita s'inscriví en un viatge institucional i cultural a Roma amb trobades polítiques i actes del Mil·lenari de Montserrat.

Més tard, Lleó XIV va rebre la delegació de l'Abadia de Montserrat, encapçalada per l'abat Manel Gasch, durant l'audiència general a la plaça de Sant Pere. L'abat li va lliurar una medalla commemorativa del Mil·lenari com a mostra d'agraïment, en un gest que reforçava els lligams històrics entre Montserrat i la Santa Seu.

La trobada va precedir la inauguració de l'exposició «Montserrat: una contribuzione benedettina nella costruzione dell'Europa», oberta al Palazzo della Cancelleria de l'1 al 14 d'octubre. Paral·lelament, Roma acollia una edició especial del Festival de Peralada, amb concerts i conferències dedicats a la relació entre espiritualitat, patrimoni i art.

La Pel·lícula

Los lazos que nos unen

Dirigida per Carine Tardieu

França, 2024.

Intèrprets: Valeria Bruni Tedeschi i Raphaële Moussafir.

Drama.

Per a majors de 16 anys.

Viatge emocional inesperat de la Sandra, una llibretera decididament independent, la vida de la qual fa un tomb en implicar-se, sense buscar-ho, amb la família del seu veí Àlex, un jove arquitecte vidu amb dos fills petits. Aquesta trobada trastocarà tots els seus plans i la seva manera de veure la vida.

«Ens sembla especialment destacable l'evolució de la protagonista, marcada per un feminisme ideologitzat, i com els seus prejudicis envers la maternitat es van dissipant en comprendre que es pot arribar a gaudir del fet de ser mare, encara que sigui en el "format" d'acolliment i per força» (Pantalla 90).

Un guió treballat i un repartiment destacat.

Necessitem recuperar la importància del cor (*Dilexit nos*, 2)

Romà Casanova, bisbe de Vic

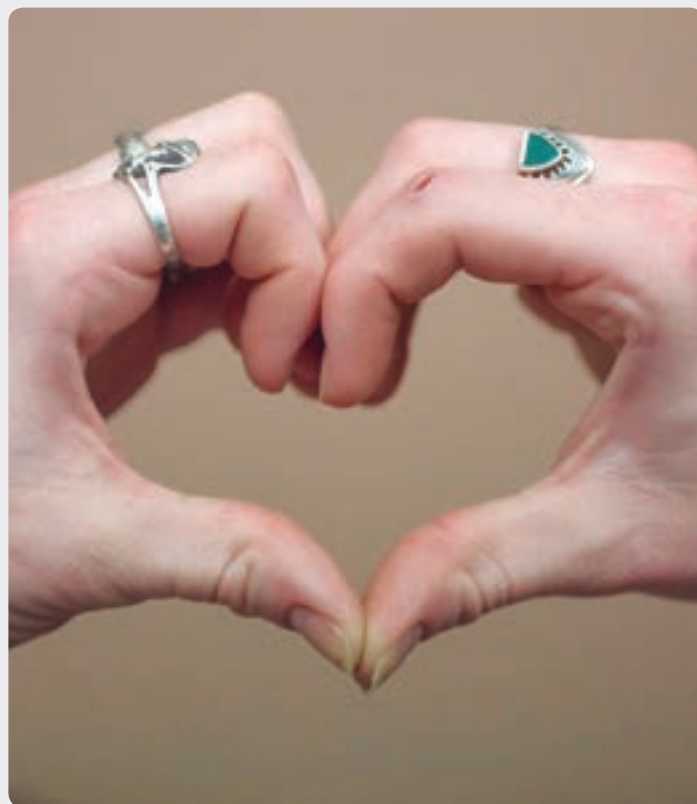

El sant pare Francesc ens va deixar com a darrera encíclica seva la titulada *Dilexit nos*, sobre l'amor humà i diví del cor de Jesucrist. Aquest text és com el seu llegat, com la pedra clau que tanca l'arc del seu magisteri pontifici. El seu primer ensenyament fou l'exhortació apostòlica *Evangelii gaudium*, en què ens abocava a la missió com a realitat ineludible per al deixeble de Crist. El seu somni fou paradigmàtic: una Església tota ella en missió, amb l'anunci de Crist com a tasca primera i principal. Amb *Dilexit nos* remarca encara més quina és la veritable evangelització: «A la llum del Sagrat Cor la missió es converteix en una qüestió d'amor, i el risc més gran en aquesta missió és que es diguin i es facin moltes coses però no s'aconsegueixi de provocar el benaurat trobament amb aquest amor que abraça i salva» (núm. 208).

El cor és on som estimats per Déu i des d'on podem estimar de debò

La missió cristiana és inseparable de l'amor, perquè el *kerygma*, l'anunci nuclear de la fe cristiana, és: «Jesucrist t'estima, va donar la vida per salvar-te; i ara és viu al teu costat cada dia, per il·luminar-te, per enfortir-te, per alliberar-te» (EG, 164). Aquest esdeveniment de la mort i resurrecció de Jesús és la màxima expressió de l'amor de Déu a la humanitat. L'anunci de l'Evangeli, doncs, solament és possible amb l'amor. El sant pare Lleó, per la seva banda, ha repetit moltes vegades: «Aquesta és l'hora de l'Amor.» Així és, ara com mai: en una societat d'increença s'ha d'anunciar l'Evangeli de l'amor, perquè pugui renéixer en el cor de tothom l'esperança indefallent, Jesucrist, Senyor nostre.

Llegim en *Dilexit nos*: «Quan ens assalta la temptació de navegar per la superfície, de viure sempre de pressa sen-

se saber ben bé per a què, de convertir-nos en consumistes insaciabls i esclavitzats pels engranatges d'un mercat al qual no interessa el sentit de la nostra existència, necessitem recuperar la importància del cor.» Solament des d'on podem ser estimats del tot per Déu i des d'on podem estimar de debò, és a dir, del cor, podem acomplir la missió que tenim com a deixebles de Crist: ser testimonis del seu amor. Perquè això sigui realitat necessitem enamorar-nos de Jesús. «Necessitem l'auxili de l'amor diví. Acudim al Cor de Crist, aquest centre del seu ésser, que és un forn ardent d'amor diví i humà i és la més gran plenitud que pot aconseguir la persona humana. Allí, en aquest Cor, és on ens reconeixem veritablement nosaltres mateixos i aprenem a estimar» (núm. 30).

